M Ě S T O J I L E M N I C E

KULATÝ STŮL na téma

„veřejná zeleň na území města, studie zámeckého a sokolského parku“

23. března 2009 proběhl v zasedací místnosti MěÚ v Jilemnici kulatý stůl na téma „veřejná zeleň na území města, studie zámeckého a sokolského parku“. Do jilemnické zasedací místnosti se dostavilo celkem 32 účastníků, kteří se seznámili se zpracovanou studií zámeckého parku a připravovanou dokumentací sokolského parku, studie představily projektantky Ing. arch. Jitka Hofmeisterová a Ing. Gabriela Čížková.

Studie sokolského parku

Zpracovává se v návaznosti na projekt Aktivní Krkonoše, který byl podán v rámci Operačního programu Česko – Polsko a nebyl vybrán k financování, tzn. je teď nejvhodnější doba projekt rozšířit a předložit ho spolu s partnery znova.

Mgr. Novotný představil provedený průzkum zeleně. Rozdělení prostoru je navrženo do několika kompozičních celků. Upozornil na následující části zeleně:

- lipové aleje: ošetření v minulosti nebylo provedeno vhodným způsobem, stromy se dají zachránit, ale již se nedá udělat kvalitní řez, protože stromy jsou poničené
- břízy: navrženo pokácení
- smrky u tenisového kurtu: původně měly nejspíš plnit funkci živého plotu, přerostly však až do výšky 12 m, což už za živý plot považovat nejde
- vzrostlé stromy u garáží: větve stromů zasahují ke garážím

Celkově moc kácení nebude třeba, na některých míst se již dosazují listnaté stromy.

Vlastní rozpracovaná studie sokolského parku: cílem je zachovat lesoparkový charakter místa. V prostoru stadionu architektky navrhly malé tribuny pro výhled na fotbalové hřiště (nyní chybí). Asfaltová plocha v JZ části areálu byla navržena zčásti jako hřiště pro děti a zčásti jako parkoviště – tento bod vyvolal velkou diskuzi:

- na asfaltové hřiště chodí třídy na tělocvik (je možno házet krikeťákem, snadné nalajnování vzdálenosti)
- v zimě sloužila jako kluziště
- komise dopravy: nechce rušit asfaltové hřiště, doporučila využít jiného místa (v prostoru bývalého dětského hřiště, jihovýchodně od asfaltové plochy)
- komise životního prostředí chtěla využít asfaltové plochy z toho důvodu, že v ostatních případech by muselo dojít ke kácení veřejné zeleně
- šel by zde umístit skatepark

Závěr k asfaltovému hřišti: Zvážit přemístění parkoviště, případně upravit režim používání asfaltové plochy - ponechat pro školní výuku a v době konání tenisových turnajů ji vyhradit pro parkování automobilů (potřeba vyřešit případný únik olejů). Z možných lokalit pro další parkování byl citován areál služeb (nenachází se v zadaném území) a svah za sokolovnou.

V rámci studie bylo navrženo také místo u „Hartlu“ (SJ roh areálu) pro skladování trávy, listí, větví – bylo upozorněno, že se tam nachází septik (uvažovat o přepojení – technicky dořešit!).

Studie počítá také se zřízením veřejného tábořiště u kuželny (zde by mohlo být také úložiště větví) a se zřízením prostoru pro aktivity dospělých (petang).

Nejkratší cesta od sokolovny ke kuželně je kolem bývalých garáží Morafisu, část pozemku však město prodalo, přesto je řešitelné.

Hřiště pro děti u silnice II. třídy v prostoru stadionu. Zde bylo navrženo, aby se sloučily zájmy větších a menších dětí a bylo vytvořeno společné hřiště (nyní jsou hřiště navržena odděleně) a přemístěno do prostoru svahu nad sokolovnou.

Byla vysvětlena filosofie obslužného objektu pro tenis a volejbal, kde střecha objektu jako paluba slouží i jako hlediště. Lehký dřevěný objekt je koncipován s průchody, které lze na zimu zavřít.

Závěr – většina připomínek z řad veřejnosti byla shledána jako podnětná a autorský tým je zapracuje do konečného návrhu studie.

Studie zámeckého parku

Studii předcházely průzkumy a rozbory prostoru zámeckého parku. Cílem studie bylo zhodnotit stávající stavby a plochy a více zpřístupnit park široké veřejnosti. Zámecký park byl rozdělen na několik funkčních kompozičních celků, přičemž studie počítá i s vytvořením „ochranného pásma“ tomuto prostoru.

Vstupní část nadále zůstává reprezentativní, s návrhem otevření pohledů na budovu zámku. Severně od zámku je počítáno s navrácením terénu do stavu před vybudováním letního amfiteátru pro pracující. Nejsevernější část parku je navržena pro volnočasové aktivity všech věkových kategorií, dětské hřiště se přesouvá na západ (do ochranného pásma). Studie navrhuje i nový vstup od východu v prostru od komunikace V Domkách.

Ve variantním řešení studie nabízí náhled na budoucnost „zahradního domku“ a dosadbu po kaštanové aleji v prostoru před čp.1. V poměrně rozvinuté diskusi bylo ze strany přítomných konstatováno, že po skácení korovcové aleje (stromy jsou ve stádiu nízké až nulové vitality) je třeba dosadit alej novou (zde požadováno zachování „genia locci“). Stejně byla diskutována i otázka zachování zahradního domku, který dotváří charakter místa a je třeba navrhnout vhodné využití (obdobné jako ve variantě A) – učebna, záchody, nebo prostá kavárnička + zázemí pro zahradní činnost). U nového vstupu bylo konstatováno, že stávající systém vstupu je dostatečný a byla diskutována i existence pódia letního kina, kde sice zazněly z fóra rozdílné názory, které nakonec přijaly zachování pódia po úpravách terénu i jeho vzhledu (tak jak bylo ve studii naznačeno).

Závěr – Oproti architektonickému náhledu zaujali lidé svůj tradiční pohled na jim známý prostor, ztotožnili se s námětem funkčních kompozičních prvků. Z hlediska navržených variantních řešení se přiklonili k nerozšiřování vstupů do Zámeckého parku a k zachování hmoty a objemu zahradního domku. Zároveň požadují dosadbu jírovcové aleje tak jak byla našimi předky založena

Zúčastnění dostali možnost do konce března zaslat na MěÚ připomínky k oběma studiím. Své právo uplatnili dva občané, jejich připomínky byly předány projekčnímu týmu k zapracování

V Jilemnici dne 2. dubna 2009
Zapsala: Petra Therová, Ing. Šnorbert